बार्हस्पत्यो भरद्वाजः।इन्द्राग्नी। गायत्री, १-३,१३ त्रिष्टुप्, १४ बृहती, १५ अनुष्टुप्

श्रर्थद्वृत्रमुत संनोति वाजिमन्द्रा यो अग्नी सहुरी सपुर्यात्।

इर्ज्यन्ता वसुव्यस्य भूरेः सहस्तमा सहसा वाज्यन्ता॥ ६.०६०.०१

सहरी- शत्रूणामिभवितारौ । भूरे:- बह्व्याः । वसव्यस्य- सम्पदः । इरज्यन्ता- ईशानौ । सहसा-शक्त्या । सहस्तमा- आवरणानामिभवितारौ । वाजयन्ता- सम्पत्कामौ । इन्द्राग्नी । यः । सपर्यात्-परिचरेत् । सः । वृत्रम्- आवरणम् । श्रथत्- नाशयति । वाजम्- अन्नम् । सनोति- लभते ॥१ ॥

ता योधिष्टम्मि गा ईन्द्र नूनम्पः स्वरुषसो अग्न ऊळ्हाः।

दिशः स्वरुषसं इन्द्र चित्रा अपो गा अग्ने युवसे नियुत्वन्॥ ६.०६०.०२

इन्द्र- ईशनाधिदैवत । अग्ने- क्रत्विधदैवत । ता- तो युवाम् । नूनम्- निश्चयेन । अपः- उदकानि मूलशक्तिधाराः । स्वः- ज्योतिः । उळ्हाः- अपहृताः । उषसः- प्रभातीर्विद्याः । गाः- धेनूश्चिद्रश्मीन् । अभि- अभिलक्ष्य । योधिष्टम्- अयुध्यथम् । अग्ने- सत्क्रतो । इन्द्र- परमेश्वर । नियुत्वान्- प्राणतुरगसम्पन्नः सन् । दिशः । स्वः- ज्योतिः । उषसः- विद्याः । चित्राः- विचित्राः । अपः- जीवोदकानि । गाः- चिद्रश्मीन् । युवसे- पुनरुपासकेन सङ्गमयसि ॥२॥

आ वृत्रहणा वृत्रहभिः शुष्मैरिन्द्रं यातं नमौभिरग्ने अर्वाक्।

युवं राधोभिरकवेभिरिन्द्राभ्रे अस्मे भवतमुत्तमेभिः॥ ६.०६०.०३

वृत्रहणा- आवरणनाशको । वृत्रहिभः- आवरणबाधकैः । शुष्मैः- बलैः । इन्द्र अग्ने । नमोभिः-अस्मत्कृतनमस्कारैः । अर्वाक्- अस्मदिभमुखम् । आ यातम्- आगच्छतम् । युवम्- युवाम् । अकवेभिः- अकुत्सिताभिः । उत्तमेभिः- श्रेष्ठाभिः । राधोभिः- संसिद्धिभिः । अस्मे- अस्मासु । भवतम् ॥३॥

ता हुवे ययोरिदं प्रप्ने विश्वं पुरा कृतम्। इन्द्राग्नी न मर्धतः॥ ६.०६०.०४

ययोः । पुरा- पूर्वम् । कृतम्- रचितम् । इदम्- एतत् । विश्वम्- सर्वं कर्म । पप्ने- स्तूयते । ता- तौ । हुवे- आह्रये । ईदृशे- अस्मिन् कर्मणि । इन्द्राग्नी । न । मर्धतः- हिंस्तः ॥४॥

उ्या विघनिना मुर्घ इन्द्राग्नी हेवामहे। ता नौ मृळात ईदशै॥ ६.०६०.०५

उग्रा- उद्गूर्णो । मृधः- शत्रून् । विघनिना- हतवन्तो । इन्द्राग्नी । हवामहे- आह्वयामः । ता- तो । नः- अस्मान् । मृळात- सुखयताम् ॥५॥

ह्तो वृत्राण्यायी हुतो दासानि सत्पती। हुतो विश्वा अप द्विषः॥ ६.०६०.०६

आर्या- सात्त्विकानि । दासानि- तामसानि । वृत्राणि- आवरणानि । हतः- नाशयथः । सत्पती-सत्तापालको । विश्वाः- सर्वाणि । द्विषः- द्वेषभावनानि । हतः- नाशयथः ॥६॥

इन्द्रांग्री युवामिमे ३५८भि स्तोमां अनूषत। पिबतं राम्भुवा सुतम्॥ ६.०६०.०७

इन्द्राग्नी। युवाम्। इमे- एते। स्तोमाः- मन्त्राः। अभि अनूषत- स्तुवन्ति। शम्भुवा- मङ्गळकरम्। सुतम्- रसम्। पिबतम्- अनुभवतम्।७॥

या वां सन्ति पुरुस्पृहों नियुतों दाृशुषें नरा। इन्द्रांश्री ताभिरा गंतम्॥ ६.०६०.०८

या- ये । वाम्- युवयोः । पुरुस्पृहः- बहुभिः स्पृहणीयाः । नियुतः- प्राणवडवाः । सन्ति- भवन्ति । ताभिः । इन्द्राग्नी । नरा- नेतारौ । दाशुषे- दात्रे । आ गतम्- आगच्छतम् ॥८॥

ताभिरा गेच्छतं नरोपेदं सर्वनं सुतम्। इन्द्रांश्ची सोमपीतये॥ ६.०६०.०९

नरा- हे नेतारो । इन्द्राग्नी । सोमपीतये- रसानुभूतये । इदम्- एतम् । सवनम्- सम्भजनीयम् । सुतम्- निष्पन्नं रसम् । ताभिः- आभिः प्राणवडवाभिः । आ गच्छतम् ॥९॥

तमीळिष्व यो अर्चिषा वना विश्वा परिष्वजेत्। कृष्णा कृणोति जिह्वया॥ ६.०६०.१०

यः। अर्चिषा- स्वभासा। विश्वा- सर्वाणि। वना- अरण्यानि। परिष्वजत्- परिष्वजित । जिह्नया-स्वज्वालया। कृष्णा- कृष्णवर्णानि। कृणोति- करोति। तमग्निम्। ईळिष्व- स्तुहि। आध्यात्मिके भौमभोगोन्मुखभावनानि भस्म करोतीति भावः॥१०॥

य इद्ध आविवासित सुम्नमिन्द्रस्य मर्त्यः। द्युम्नायं सुतरां अपः॥ ६.०६०.११

यः। मर्त्यः- मनुष्यः। ईद्धे- अग्नावुद्दीपिते। इन्द्रस्य। सुम्नम्- सुखम्। आविवासित- परिचरित। सः। सुम्नाय- दीप्त्ये। अपः- जीवोदकािन। सुतराः- सुष्ठु तरणीयािन करोित ॥११॥

ता नो वाजेवतीरिषे आशून्पिपृतमवैतः। इन्द्रमिग्निं च वोळ्हेवे॥ ६.०६०.१२

इन्द्रम्- ईशनाधिदैवतम्। अग्निम्- क्रत्वधिदैवतम्। वोळ्हवे- वोढुम्। ता- ताविन्द्राग्नी। नः-अस्मभ्यम्। वाजवतीः- गतिमतीः। इषः- सत्कामनाः। आशून्- क्षिप्रगामिनः। अर्वतः-प्राणतुरगान्। पिपृतम्- पूरयतम्॥१२॥

उभा वामिन्द्राग्नी आहुवध्या उभा राधसः सुह मादुयध्यै।

उभा दातारविषां रेयीणामुभा वार्जस्य सातये हुवे वाम्॥ ६.०६०.१३

वाम्- युवाम् । इद्राग्नी । उभा- उभौ । आहुवध्यै- हव्यसमर्पणाय । राधसः- संसिद्ध्या । सह । माद्यध्यै- माद्नाय । वाजस्य- अन्नस्य । सातये- लब्धये । इषाम्- काम्यानाम् । रयीणाम्-अन्नानाम् । दातारौ- दायकौ । हुवे- आह्वये ॥१३॥

आ नो गव्यैभिरश्यैर्वसुव्यै३रूपं गच्छतम्।

सर्खायौ देवौ सुख्यायं शम्भुवेन्द्राग्नी ता हेवामहे॥ ६.०६०.१४

गव्येभिः- चिद्रिश्मिभिः। अश्व्येभिः- प्राणैः। वसव्यैः- चित्तवृत्तिस्तम्भकारिभिः। वसु स्तम्भे। धेनुभिस्तुरगैरित्याधिभौतिके। उप आ गच्छतम्। सख्याय- मैत्र्ये। शम्भुवा- शङ्करौ। इन्द्राग्नी। सखायौ- मित्रौ। देवौ। ता- तौ। हवामहे- आह्वयामः॥१४॥ इन्द्रांग्री शृणुतं ह<u>वं</u> यजमानस्य सुन्वतः। वीतं ह्व्यान्या गेतं पिबेतं सोम्यं मधु॥ ६.०६०.१५

इन्द्राग्नी। सुन्वतः- रसिनष्पादकस्य। यजमानस्य- पूजकस्य दातुः सङ्गतिकारकस्य। हवम्-आह्वानम्। शृणुतम्। हव्यानि- चरुपुरोडाशध्यानभावनादिहव्यानि। वीतम्- अनुभवतम्। आ गतम्- आगच्छतम्। सोम्यं मधु- मधुरं रसम्। पिबतम्- अनुभवतम् ॥१५॥